

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] den er vedtaget af Rigsdagen, vil blive gennemført i Overensstemmelse med de Synspunkter, der har motiveret Loven.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings villige Behandling, og jeg vil gerne understrege, at det vil være af megen Vigtighed, at Lovforslaget faar en særlig hurtig Behandling paa Rigsdagen.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Byggeri med offentlig Støtte.*

Baggrunden for Forslaget er tre Ting: for det første den herskende Bolignød, for det andet Ønsket om størst mulig Beskæftigelse inden for Bygningsindustrien, og for det tredje de befolkningspolitiske Hensyn.

Hvad det første angaar, vil jeg gerne sige, at den delvise Standsning af Byggeriet under den nu afsluttede Krig har bevirket, at den tidligere tilstedeværende Reserve af ledige Lejligheder er fuldstændig opbrugt. Pr. 1. Januar i Aar var der i alt ca. 17 000 Personer, heraf lidt over Halvdelen Børn, som var under kommunal Boligforsorg. Endelig har Boligmangelen i de sidste Aar fremtvunget en Række Ændringer i de boligsøgendes Bosættelses- og Husholdningsvaner. Saaledes er en Del nygifte blevet tvunget til at udsætte Indretningen af selvstændige Lejligheder, det vil sige Børn er blevet boende hos Forældrene længere end normalt. Familier, hvis Lejligheder paa Grund af Tilvæksten i Familiernes Størrelse er blevet for smaa, har været tvunget til at blive boende i den gamle Lejlighed o. s. v. Der er herved opstaaet en latent Boligefterspørgsel af et betydeligt Omfang.

Det er almindeligt erkendt, hvilken Betydning Boligforholdene har for hele Befolkningens sociale, kulturelle og moralske Stilling. Det behøver derfor ikke nærmere Paavisning, hvilke Følger disse vanskelige Boligforhold har for store Kredse af Befolkningen. Dette kan siges uden Brod til nogen Side, da det skyldes Forhold, som vi ikke selv er Herre over, og da det vel nok kan hævdes, at det offentlige under Krigen ikke har vist nogen Karrighed med Hensyn til at muliggøre saa stor en Boligproduktion, som de knappe Materialer tillod. Det maa imidlertid staa klart for enhver, at vi i en Aarrække kommer til at staa over for meget store og meget vanskelige Opgaver med at skaffe flere Boliger, og det er da mit Haab, at Lovforslaget vil blive en Hjælp

paa Vejen fremad mod bedre Tider paa Boligproduktionens Omraade.

Med Hensyn til de beskæftigelsesmæssige Forhold maa det siges, at Materiale-situationen og Forholdene i øvrigt har bevirket, at der ikke altid har været tilstrækkelig Beskæftigelse for Landets Bygningshaandværkere under Krigen. Der synes dog nu at ville indtræde nogen Bedring i Materiale-situationen, idet der ved Aftaler med Udlandet, bl. a. Belgien og Sverige, er skabt Mulighed for Tilførsler af ikke ubetydelige Mængder af bl. a. Jern og Træ. Ogsaa i Cement- og Teglværksindustrien kan man spore nogen Bedring. Jeg haaber derfor, at det nye Lovforslag ogsaa vil kunne bidrage til øget Beskæftigelse blandt Bygningshaandværkere, saaledes at det størst mulige Antal af disse kan bevares for Byggefagene til Arbejde her i Landet.

Hvad endelig de befolkningspolitiske Forhold angaar, vil jeg minde om, at disse i sin Tid blev fremdraget af Befolkningss-kommissionen i dens Betænkning af 8. November 1937, der laa til Grund for Lov Nr. 153 af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri og Huslejenedsættelse for børnerige Familier. Befolkningsskommissionen fremsatte Forslag om forskellige Foranstaltninger, der skulde iværksættes for at fremme Boligbyggeriet og derved tilvejebringe særdeles billige Lejligheder for børnerige Familier. Baggrunden for den nævnte Betænkning var den stærkt nedadgaaende Fødsels-hyppighed. For at raade Bod herpaa ansaa man det bl. a. for nødvendigt at tilvejebringe meget billige Boliger gennem Statsstøtte. I Dag stiller det sig ikke saa alvorligt med Hensyn til den befolkningsmæssige Udvikling, men andre lige saa vigtige befolkningspolitiske Hensyn gør sig gældende. Jeg tænker her især paa, at de Boliger, der opføres for den mindrebemidlede Del af Befolkningen, indrettes paa en saadan Maade, at de nødvendige hygiejniske og kulturelle Hensyn kan siges at være iagttaget. Disse Krav om sunde og hensigtsmæssige Boliger havde Befolkningsskommissionen ogsaa for Øje, og de har ikke mindre Betydning i Dag, end de havde i 1937, da Kommissionen afgav sin Betænkning.

Det er, som sagt, navnlig paa Baggrund af de her nævnte Ting, det foreliggende Forslag maa ses, og det maa vist siges, at sjældent er et Lovgivningsproblem blevet saa grundigt drøftet, som det er sket i dette Tilfælde. Hele to Udvalg har været nedsat og har beskæftiget sig dermed, nemlig